

Kao i zadnje dvije godine tako i ove najavljanu krizne 2011 krenusmo pohodima u led.Ovaj put ne svi zajedno i ne svi u Maltu.Dio MAK ekipe se jos ljetos odlucio promojenit mjesto i zavirit u neke druge alpske doline u potrazi za ledom.Odluka je pala na Val di Cogne za koji sam prvi put cuo od Vakaroze. Malo se promovao po netu,pogledao sta sve nudi,doznao da je to jedno od boljih mjesta u Evropi za penjanje leda, zaljubio se i tako, bi mu ga rabota!Smjestaj je rezervisan jos u jesen sada tako davne 2010, a za pokret izabran 19 januar.Ekipa u sastavu Nole,BrateBrate(Kaleza) i Bole krenula je tog hladnog i suncanog jutra na dug put od cijelih 1700km s namjerom da to prepolovimo na pola i prenocimo u Dezeli kod Vjestice I Urosa.Navece stizemo u maglom obavijenu Skofju Loku gdje se smjestamo u topli i nadasve prijatni dom nasih prijatelja i uživamo u Urosevim kulinarskim sposobnostima.Posle dobre dremke u drustvu sa Pajkom i Lukom,nastavljamo dalje preko zamagljene i sumorne Lombardiske ravnice iscekujuci da vec negdje na horizontu ugledamo neki od snijeznih vrhova koje je magla tako ljubomorno krila.Sa ulaskom u Val di Aostu nasim pogledima nigdje kraja cas lijevo cas desno,cas vidi ono,cas vidi...drzi volan i gledaj pravo Brate Brate.Opcinjeni ambijentom masimo izlaz sa autoputa za Val di Cogne al samo na kratko i eto nas lagano serpentinama prema dugo cekanom cilju.Put zavija kroz strm klanac okruzen stjenovitim padinama niz koje se obrusavaju brojni vodopadi okovani ledom.Posle vec nekih 20km stizemo do seoceta zvanog Epinel gdje se i nalazio nas smjestaj ili ti "kucica" iz snova sa cijih se prozora i terase na kojoj ladno mozes i fudbal da igras pruza nezaboravan pogled na okolne vrhove od svega 3000m i navise.Ovdje se vjerovatno stancaju one silne razglednice alpskih motiva za kojima duboku uzdisemo misleci da su samo slike iz bajki.Ok dosao je i taj trenutak da i mi budemo dio te razglednice.Inace radi samog pojasnjenja Epinel se nalazi na 2 do 3km od gradica Cogne po kom je i cijela dolina dobila ime,a sve to pripada nacionalnom parku Gran Paradiso.Tu su jos i brojna manja naselja od kojih cu narocito pomenuti Lillaz koji se nalazi na 2km od Cogne odakle se krece u jednu od dolina zvanu Valeille u koju ima "svega" 89 znanih vodopada raznih velicina i tezina.Druga dolina je Valnontey nazvana po istoimenom selu u koju se krece iz samog Cognea u kojoj ima nekih 60 vodopada.Ako ima idealnijeg mjesta za upraznjavanje ledomanojackih aktivnosti to je Val di Cogne.Sezona traje od kraja novembra do kraja marta,leda u ovom periodu uvijek ima i ne moze se omasiti jer je sama dolina smjestena prilicno visoko na nekih 1600m i uvijek ispunjena hladnim zrakom koji se spusta sa okolnih ledenjaka.Pristupi su od 10min do 2,5h,staze su do vecine vodopada utabane i cesto se sjeku sa stazama za nordisko skijanje kojih ima 30km i po cemu je izmedje ostalog Val di Cogne takodje poznat.Jedina mana penjanja u Val di Cogne istina ne i mala u jeste sto su doline u kojima su smjesteni vodopadi prilicno lavinozne narocito dolina Valeille te se tako moraju stvoriti idealni uslovi koji su nama na svu sreću i bili tako da od lavina nije bilo ni pomena,inace u suprotnom ovaj izvjestaj ne bi imao ko da sastavi.

U Epinelu nas je cekao i cetvrti clan ledomanijacke skupine nas drugar Toma iz Beograda kasnije prozvan Leteci Toma koji je inace dosao dan ranije sa jos trojicom drugara iz Srbije.Posle izvidjanja okoline odmah se pristupilo pravljenju plana za prvi penjacki dan i odluceno je da to bude nesto blizu i kratko,cisto da vidimo na cemu smo,jer led nismo omirisali zadnjih godinu dana lise onog topa na Mokroj Ploci.Odlazimo u blizu dolinu Valnontey,ja i Nole

ulazimo u Lauson III,3,70m na 15min od parkinga,Kaleza i Toma u komsiluku u Thoule III,3+,100m.Nole penje prvi i lijep cug u Lausonu ,dolazim do njega i odlucujemo da se povucemo zbog horizontalnih pukotina koje su presijecale vodopad,a i zbog zbog neprijatnih zvukova koji su se javljali tokom penjanja kao da se cio vodopad urusava.Toma i Kaleza izvode svoj vodopad do kraja i narocito komentarisu zadnji cug koji po njima ima ocjenu vise.Sastajemo se na parkingu i odlazimo na 10min dalek vodopad od 20m ocjene 3+ i to narocito dobro pada meni i Nolu,cisto radi samopouzdanja s obzirom na razocarenje zbog prinudnog povlacenja.Drugi dan odlucujemo poci svi zajedno u Valeille dolinu na vodopad simpaticnog imena Tutto Relativo III,4,200m.Vodopad prilicno lijep narocito drugi cug koji prolazi preko svijece gdje je i glavna tezina koja je definitivno cestim ulaskom u ovaj vodopad i opala, a pogled sa zadnjeg cuga je bio prava poslastica sa sve Mon Blanom u pozadini.S obzirom da smo vodopad prilicno brzo popeli odlucujemo da se bacimo u promet po Aosti i njenim "jeftinim" radnjama.Svega ima, ali popusta nema, na kraju smo se zadovoljili sladoledom na minus i kursor sa kojim smo kao sa stafetama prodefilovali korzom na opste zaprepastenje svih prisutnih cisto da pokazemo ko su ledomanijaci sa Balkana.Za treci penjacki dan odlucujemo otic duboko u Valnontey dolinu i na pocetku smo dobro uboli stazu, al na kraju posle 2,5h hoda masimo i ne odlazimo u zeljene vodopade, al ajd sad sta da se radi.Ja i Nole ulazimo u Mistriu III,3,120m koja nam pruza dobro i tesko, ali mokro i hladno penjanje ,a Kaleza i Toma u Colonna Centrale III,3,180m koji po svemu sudeci svoje penjanje završavaju malo zadovoljniji od nas.Na stazi za povratak se nalazimo u isto vrijeme i lagano gremo svom toplom domu.Cetvrti dan smo odredili za odlazak na jedno od najcuvenijih svetskih skijalista Cervinia-Zermatt,zato za tu priliku dovukosmo svu skijasku opremu.Do Cervine ima nekih 80km, a skijanje na ovom skijalistu je posebna prica.Prvo sto ugledas je njegovo velicanstvo Matterhorn,iskrivis glavu otvoris usta i kazes u bog te mazo,a onda sjednes na zicu koja te lansira pravo u nebo na 3900m i tad mi sa usana ode ona cuvena Popova "STARA PLACE MI SE!"E kud sad dal za Svicu il za Italiju,ma za Svicu dosta nam je evropske unije.Da ne zaboravim da je Brate Brate za ovu priliku iznajmio telemark skije(a kasnije i kupio iste) i zarazio se na duze staze.Nole je bio zaduzen za dokumentovanje svih desavanja na stazi i van nje kao i naseg prinudnog ostajanja u zemlji satova,nozeva,sigurnih banaka, zelenih pasnjaka i vojnickih kreveta po cijeni od 30e.Na Italijanskoj strani ostaju Leteci Toma i Brate Brate i spavaju u nekom hotelu iz 19vijeka koji je inace sluzio za snimanje kadrova iz cuvene serije Porodica Adams.Posle vrele noci u Zermattu Nole i ja dobijamo gratis kartu za povratak u Cervinu i skijamo na tek instampanoj stazi skoro sami,dolje se nalazimo sa Kalezom i Tomom, pricamo dozivljaje i uz osmjehe krecemo put Val di Cogna.Zadnji dan penjanja odlazimo u Valeille dolinu na vodopade udaljene na sat hoda od parkinga.I ovaj put ulazimo u nesto sto nismo htjeli zbog lose orjentacije ili zbog loseg vodica,Nole i ja u Fenilia III,2,200m,Kaleza i Toma u Chandelle Levure II,4,140m.Prvi cug u Fenilii koji je vodio Nole, a koji je po nama imao tezinu trojke je jedino sto je bilo lijepo na ovom vodopadu tako da posle popetih 250m i pored Novicine zelje ja vise nisam imao volje da idem do kraja.Tako da smo se odatle abzajlom lagano vratili natrag kada smo dobili poziv od Kaleze da se Toma povrijedio pri ispadanju.Na svu sreću radilo se o laksoj povredi stopala,tako da se Leteci Toma bez icije pomoci vratio natrag do kola i pokazao ko je glavni baja na podrucju Zemuna i sire okoline te samim tim I zaslužio da dobije specijalne gace za svoja zvona.Ostatak dana smo proveli u spremanju za povratak kuci i pokusaju da svu opremu, a koje nije bilo malo nabijemo u Novicino auto, a da pri tom mi mozda mozemo nekako da se zbijemo, a da jedan od nas ne mora postati stalni stanovnik Val di Cogne-a.Dan za povratak dug i dosadan,po dolasku i Ljubljanu stavljamo

Leteceg Tomu sa sve dobro ohladjenom nogom na bus za Beograd, a mi ponovo kod Vjestice i Urosa na gajbu. Dane u Sloveniji provodimo u bolderani kod Miska gdje pojedini neslavno prolaze, a neki ostaju i bez gaca, brojnim prodavnicama i normalno po kafanama i klubovima u "umjerenim kolicinama" uz dobru slovenacku ekipu Miska, Mica i Igora i naravno Dzej, i naravno Vjestica. Doma se vracemo 30 januara zajedno sa ekipom iz Malte kao nekada u dobra stara vremena.

Ucesnici ove ledomanije:

Novica Cupic-Nole

Ivan Kalezic-Kaleza(BrateBrate)

Milos Tomic-Leteci Toma(Konza Munza)

Bojan Boskovic-Bole

Narocito se zahvaljujemo Vjestici I Urosu na njihovom gostoprimstvu, Luki, Pajkiju I Shani(pis bratebrate).